

[Axel Kristensen.]

6 pct. af 90 000 kr., det er 5 400 kr. pr. ha. Man kan ikke udnytte det, fordi priserne på gartneriprodukter ikke er bestemt af omkostningerne i de gartnerier, der ligger tæt inde mod byen, de er bestemt af, hvad man laver grønsager til på Fyn, ude i landsbyerne.

Og så kommer man og siger, at det er urimeligt, at ejerne får nogen dækning for dette! Man må se på hele beskattningen af disse ting. Det er ganske urimeligt over for mennesker, der arbejder flittigt og dygtigt; hvis de vil sikres mod grundstigningsskylden, må de holde op med at udvikle deres virksomhed. Det drejer sig ikke om 2, 3, 4 år, det drejer sig om 10, 20 år. Jeg kender det af erfaring. Jeg har set adskillige mennesker, der er økonomisk ødelagt og dybt ulykkelige. Det er drastisk at sige det, men jeg kender mennesker, der har taget deres liv over de vilkår, man giver dem.

Jeg mener, at man kommer til at gå i dybden. Det er fastslået, at man skal tage grundstigningsskyld af de samfundsskabte værdier, men jeg tvivler på, at man virkelig ved, hvad „samfundsskabte værdier“ er. Jeg tænker på Søborg, der blev skabt efter første verdenskrig. Hvem betalte veje og kloaker? Det gjorde de små grundejere, der sidder derude, hvor man sætter vurderingen op. De skal på deres gamle dage betale grundstigningsskyld af de værdier, de selv har skabt. Det er ganske givet; der er ikke andre. De har betalt sporvognen derud, endda med mere, end sporvognen kostede. Sådanne behandlede København dem — jeg sad selv i kommunalbestyrelsen dengang.

Man må finde frem til en rimelig fremgangsmåde. Det, man her foreslår, er urimeligt, fordi man ganske ser bort fra sammenkædningen af grundskyld og grundstigningsskyld. Det må høre sammen.

Finansministeren (Kampmann): Jeg har, som det er min pligt, siddet og fulgt de synspunkter, der er fremsat for og imod grundstigningsskyld. Jeg må sige, at de, der var imod, efter mit bedste skøn — i hvert fald indtil den sidste taler — har klaret sig ret dårligt. Man kan naturligvis sige, at det ærede medlem hr. Axel Kristen-

sen prøvede — måske med noget større temperament og mere lidenskab end egentlig almindelig indgåelse på hele emnet — at angribe tanken om grundstigningsskyld.

Men jeg synes, at tilbage står — og det er det, der interesserer mig mest — at man fra alle sider her i salen har erkendt, at der foreligger samfundsskabte stigninger, og at det er rimeligt at beskatte dem. Det er meget interessant at lægge mærke til, at det, man angreb — det gjaldt både det ærede medlem hr. Thestrup og det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen — var, at det var teknisk og vurderingsmæssigt vanskeligt at konstatere, hvor store værdierne var, og særlig svært at konstatere, hvor stor en del af stigningen der var samfundsskabt. Men selve tankegangen, den gode idé, der ligger bag dette lovforslag, har fået tilslutning fra alle sider i salen. Det har den måske også fået før. Som det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen sagde, har partiet venstre stemt for den gældende lov, medens det ikke er tilfældet for de konservatives vedkommende. Det er vel nok af stor værdi, når der nu i så mange år har hersket usikkerhed om grundskyldstanken og grundstigningsskyldstanken, at vi i dag kan konstatere, at man nu erkender, at der foreligger værdistigninger, som det kan være rimeligt at beskatte, og at problemet i højere grad er, hvordan det skal gøres, og det er naturligvis vanskeligt.

De ærede medlemmer hr. Thestrup og hr. Thorkil Kristensen fremførte indvendinger vedrørende vurderingerne. Det er rigtigt, at det kan være vanskeligt at vurdere. Det ærede medlem hr. Holger Eriksen har svaret herpå, at de partier som er mest utilfredse med vurderingerne, ikke har været så særlig ivrige efter at give os de fornødne midler i hænde til at forbedre vurderingerne. Dette ville jo have været en logisk konsekvens, men den har man ikke hidtil villet drage. Vi har jo afsluttet drøftelserne af vurderingsbestemmelserne, men selv om vi har det, skal jeg ikke have noget imod på ny at drøfte spørgsmålet i udvalget, hvis venstre og de konservative nu er kommet til en ny erkendelse og mener, at det er rimeligt at styrke vurderingsapparatet.

Det andet punkt, man har sat ind på, er spørgsmålet om, hvor stor en del af